

Nord Matematisk Tidsskrift
7(1959)

Eulerian
nos

460
etc
~~2538~~
2539
8517
8292

TIDSKRIFT

ning.
ler og seminarier i Danmark.
ls matematiske forening.
to - Finlands matematik- och

ing.
er og seminarier i Danmark.
ls matematiske forening.
to - Finlands matematik- och
Oslo.

Redusert

kr. 10

mk. 350

kr. 30

kr. 10

kr. 8

22 i norsk valuta.

deres studerende (elever).
til ovenstående adresse.

helsvej 20, København Ø.

arenk 5, as. 5, Helsinki.
öafélagssins,
Ásvallagötu 56, Reykjavík.

stitutt, Blindern, Oslo.

stitutt, Blindern, Oslo.

st for 1959

betalt for 1958, bes gjøre det
bruke ovenstående innbetalings-
ontørene.

OM POTENSPRODUKTSUMMER

OVE J. MUNCH

1. Indledning. Det er en velkendt sag, at et vilkårligt polynomium af højst n 'te grad kan skrives som en linearkombination af $n+1$ lineært uafhængige polynomier af højst n 'te grad. Et hyppigt benyttet system af »basispolynomier« er [1, p. 168]

$$\binom{x}{0}, \binom{x}{1}, \dots, \binom{x}{n},$$

som f. eks. indgår i Newtons interpolationsformel.

Der er næppe noget andet system, som har så mange anvendelsesmuligheder som dette; det forhindrer dog ikke, at der i specielle tilfælde findes andre systemer, som kan benyttes med fordel. Vi vil i det følgende benytte

$$(1) \quad \binom{x}{n}, \binom{x+1}{n}, \dots, \binom{x+n}{n}.$$

At disse polynomier er lineært uafhængige, ses let ved i identiteten

$$\sum_{i=0}^n b_i \binom{x+i}{n} = 0$$

at indsætte $x=0, 1, \dots, n$ efter hinanden; man får da

$$b_n = b_{n-1} = \dots = b_0 = 0.$$

Vi nævner nogle grunde til, at vi vælger det sidstnævnte system:

Hvis to polynomier $P(x)$ og $P^*(x)$ af n 'te grad tilfredsstiller relationen

$$(2) \quad P(x-1) = (-1)^n P^*(-x),$$

og $P(x)$ har fremstillingen

$$P(x) = \sum_{i=0}^n a_i \binom{x+i}{n},$$

så er

$$P^*(x) = \sum_{i=0}^n a_{n-i} \binom{x+i}{n}.$$

$$\binom{x-1+i}{n} = (-1)^n \binom{-x+n-i}{n},$$

finder vi

$$\begin{aligned} P(x-1) &= \sum_{i=0}^n a_i \binom{x-1+i}{n} = (-1)^n \sum_{i=0}^n a_i \binom{-x+n-i}{n} \\ &= (-1)^n \sum_{i=0}^n a_{n-i} \binom{-x+i}{n}, \end{aligned}$$

der ved anvendelse af (2) fører til den anførte formel for $P^*(x)$.

Heraf — eller direkte af (2) — følger, at forbindelsen mellem $P(x)$ og $P^*(x)$ er gensidig. Hvis specielt

$$P(x-1) = (-1)^n P(-x),$$

så har man en symmetri i koefficienterne a_i , idet der på grund af entydigheden af disse må gælde $a_i = a_{n-i}$.

Vi viser yderligere, at dersom polynomiet $P(x) = \sum_{i=0}^n a_i \binom{x+i}{n}$ har de heltallige nulpunkter $p, p-1, \dots, 0, -1, \dots, -q$, så gælder $a_0 = a_1 = \dots = a_{q-1} = a_{n-p} = \dots = a_{n-1} = a_n = 0$. Thi indsettelse af $x=0$ giver $a_n = 0$, hvorefter $x=1$ giver $a_{n-1} = 0$, osv. indtil $x=p$, der giver $a_{n-p} = 0$. Tilsvarende finder man med $x = -1, -2, \dots, -q$, at $a_0 = a_1 = a_2 = \dots = a_{q-1} = 0$. Man kan finde mere af interesse om denne interpolationsmetode, men vi standser her, da vi har anført tilstrækkeligt til vort formål.

2. Summation af potensprodukter. Lad $p_1, p_2, \dots, p_q$ samt n være hele positive tal. I udtrykket

$$\sum_K k_1^{p_1} k_2^{p_2} \dots k_q^{p_q}$$

skal summationen forstås således:

K betegner en forskrift af typen $k_{r_1} \leq k_{r_2} \leq \dots \leq k_{r_q}$, hvor der mellem hvert par på hinanden følgende k 'er skal stå enten $<$ eller $\leq$ (men på samme plads i forskriften stadig det samme). Man skal da summere over alle sæt af hele tal $k_1, k_2, \dots, k_q$ som tilfredsstiller forskriften samt betingelsen $1 \leq k_i \leq n$. Dersom der i forskriften forekommer m rene ulighederstegn, må man, for at udtrykket skal have mening, antage $n \geq m+1$. Med en bestemt forskrift K aflænger den ovenstående sum af p 'erne samt af n ; da i det følgende ikke selve p 'erne, men kun deres antal q skal variere, vil vi betegne den

$$(3) \quad A(n; q) = \sum_K k_1^{p_1} k_2^{p_2} \dots k_q^{p_q}.$$

Vi sætter $\sum_{i=1}^q p_i = p$. Der gælder da følgende¹

SÆTNING 1. Udtrykket $A(n; q)$ er et polynomium i n af graden $p+q$, med hovedkoefficienten

$$\prod_{i=1}^q \left(n + \sum_{i=1}^i p_i \right)^{-1}$$

og med nulpunkter $m, m-1, \dots, m-q$.

For at vise denne sætning benytter vi induktion efter q og betragter derfor først tilfældet $q=1$ (og altså $m=0$). Vi vil her forudsætte kendt, at [2, p. 262], [4]

$$(4) \quad S_p(n) = A(n; 1) = \sum_{k=1}^n k^p$$

er et polynomium i n af graden $p+1$, med hovedkoefficienten $1/(p+1)$ og nulpunkter 0 og -1 . For fuldstændigheds skyld er et bevis anført i 3 under den nærmere omtale af dette særtilfælde.

Sætning 1 er altså rigtig for $q=1$; lad da $q > 1$. Vi antager først, at der i K gælder $k_{q-1} < k_q$. Lad K_1 være den summationsforskrift, der fremgår af K , når det sidste led ($< k_q$) udelades. Ifølge vor induktionsforudsætning er da

$$A(n; q-1) = \sum_{K_1} k_1^{p_1} k_2^{p_2} \dots k_{q-1}^{p_{q-1}}$$

et polynomium i n af graden $p-p_q+q-1$, med hovedkoefficienten

$$\prod_{i=1}^{q-1} \left(n + \sum_{i=1}^i p_i \right)^{-1}$$

og med nulpunkter $m-1, m-2, \dots, m-q$.

Af (3) ser man, at der for $n > m+1$ gælder ligningen

$$(5) \quad A(n; q) - A(n-1; q) = n^{p_q} A(n-1; q-1),$$

medens man for $n = m+1$ har

$$(5') \quad A(m+1; q) = (m+1)^{p_q} A(m; q-1),$$

hvor i den sidste formel hvert A kun indeholder eet led.

¹ Når vi skriver: »Udtrykket $A(n; q)$ er et polynomium i n af graden $p+q$ o. s. v.», er dette en kort skrivemåde for: Udtrykket $A(n; q)$ kan i sit definitionsområde identificeres med et polynomium i n af graden $p+q$ o. s. v., og betegnelsen $A(n; q)$ vil i det følgende blive brugt også om dette polynomium.

Under forudsætning af, at $A(n; q)$ er et polynomium, vil vi bestemme dets form og egenskaber. Man ser, at (5) må gælde for alle n . Indsættes heri $n = m + 1$, fås ved sammenligning med (5'), at $A(m, q) = 0$. Indføres derfor i (5) for n efterhånden nulpunkterne $m, m-1, \dots, m-q+1$ for polynomiet $A(n-1; q-1)$, ses det, at $A(n; q)$ har nulpunkter $m, m-1, \dots, m-q$. Det bemærkes, at blandt disse sidste findes altid 0 og -1 . Ved indsætning af værdierne 1, 2, $\dots, n$ i (5) og addition af de fremkomne ligninger finder man

$$(6) \quad A(n; q) = \sum_{k=1}^n k^{p^q} A(k-1; q-1).$$

Ifølge induktionsforudsætningen har man

$$A(k-1; q-1) = \sum_{r=0}^{p-p_q+q-1} b_r k^r$$

med hovedkoefficienten

$$b_{p-p_q+q-1} = \prod_{r=1}^{q-1} \left(n + \sum_{i=1}^r p_i \right)^{-1}.$$

Dermed bliver

$$(7) \quad A(n; q) = \sum_{r=0}^{p-p_q+q-1} \sum_{k=1}^n b_r k^{r+p_q} = \sum_{r=p_q}^{p+q-1} a_r S_r(n),$$

hvor $a_r = b_{r-p_q}$, specielt $a_{p-p_q+q-1} = b_{p-p_q+q-1}$. Med S -polynomierne egenskaber i erindring ser man heraf, at $A(n; q)$ må have graden $p+q$ og den i sætning 1 nævnte hovedkoefficient.

Vi kan nu omvendt indse, at det ved (7) bestemte polynomium $A(n; q)$ virkelig tilfredsstiller (3) for alle hele $n \geq m+1$. For disse n -værdier kan man nemlig fra (7) over (6) slutte tilbage til (5') og (5) og derfra til (3).

Hvad ovenfor er sagt, kan på analog måde gennemføres, dersom K slutter med $k_{q-1} \leq k_q$. Svarende til (5) og (5') får man her

$$(5a) \quad A(n; q) - A(n-1; q) = n^{p^q} A(n; q-1)$$

og

$$(5'a) \quad A(m+1; q) = (m+1)^{p^q} A(m+1; q-1),$$

hvorfor fremgangsmåden er den samme som før. Beviset for sætning 1 er dermed færdigt.

Med K^* betegnes den »komplementære« summationsforskrift til K , d. v. s. den, som fremkommer af K ved gensidig ombytning af tegnene $<$ og $\leq$. Betegner altså K f. eks. $k_1 \leq k_2 < k_3$, har K^* betydningen $k_1 < k_2 \leq k_3$. Når som foran det til K svarende polynomium kaldes $A(n; q)$,

betegner vi det til K^* svarende polynomium $A^*(n; q)$. Indeholder K som for m rene ulighedstegn, vil der i K^* forekomme $q-m-1$ sådanne, og vi har for $n \geq q-m$:

$$(3a) \quad A^*(n; q) = \sum_{K^*} k_1^{p^1} k_2^{p^2} \dots k_q^{p^q}.$$

Vi vil nu godtgøre, at den her anvendte betydning af en stjerne er i overensstemmelse med den i 1 benyttede. Der gælder nemlig

SÆTNING 2. Polynomierne $A(n; q)$ og $A^*(n; q)$ er sammenknyttet ved relationen

$$(8) \quad A(n-1; q) = (-1)^{p+q} A^*(-n; q).$$

Beviset føres som før ved induktion. På dette sted forudsættes kendt, at polynomierne $S_p(n) = S_p^*(n)$ tilfredsstiller den til (8) svarende relation

$$(9) \quad S_p(n-1) = (-1)^{p+1} S_p(-n).$$

Et bevis herfor er medtaget i 3.

Sætning 2 er altså rigtig for $q=1$, og vi går over til $q > 1$. Vi kan uden indskrænkning af bevisførelsen antage, at K slutter med $k_{q-1} < k_q$, og K^* altså med $k_{q-1} \leq k_q$. Polynomierne $A(n; q)$ tilfredsstiller da (5) og (5'), medens polynomierne $A^*(n, q)$ tilfredsstiller (5a) og (5'a).

I identiteten (5) indsættes for n efter hinanden værdierne 1, 2, $\dots, n-1$, hvorefter man ved addition finder

$$(10) \quad A(n-1; q) = \sum_{k=1}^{n-1} k^{p^q} A(k-1; q-1),$$

der også fremgår af (6), når man erstatter n med $n-1$. Af (5a) fås på lignende måde for polynomierne $A^*(n; q)$, når man for n indsætter værdierne $-1, -2, \dots, -n+1$:

$$-A^*(-n; q) = \sum_{k=-1}^{n-1} (-k)^{p^q} A^*(-k; q-1),$$

d. v. s.

$$(11) \quad A^*(-n; q) = (-1)^{p^q+1} \sum_{k=-1}^{n-1} k^{p^q} A^*(-k; q-1).$$

Efter induktionsforudsætningen gælder

$$A(k-1; q-1) = (-1)^{p-p_q+q-1} A^*(-k; q-1);$$

indføres dette i højre side af (10), så får man

$$A(n-1; q) = (-1)^{p-p_q+q-1} \sum_{k=-1}^{n-1} k^{p^q} A^*(-k; q-1),$$

der ifølge (11) kan skrives

$$A(n-1; q) = (-1)^{p+q} A^*(-n; q),$$

altså formel (8).

Hertil vil vi endnu føje

SÆTNING 3. $m, m-1, \dots, m-q$ er samtlige heltallige nulpunkter i $A(n; q)$.

Vi har allerede set, at $A(n; q)$ har de nævnte nulpunkter. På grund af (3) er $A(n; q) > 0$ for alle hele $n > m$. Tilsvarende fås ved (8) og (3a), at $A(-n; q) = (-1)^{p+q} A^*(n-1; q) \neq 0$ for alle hele $n > q-m$, d. v. s. $-n < m-q$. Sammenfattes dette, ses sætning 3.

Vi vil derefter udtrykke polynomierne $A(n; q)$ og $A^*(n; q)$ ved hjælp af systemet (1). Af det i 1 fundne i forbindelse med sætning 1 følger, at vi på entydig måde kan udtrykke $A(n; q)$ og $A^*(n; q)$ ved

$$(12) \quad A(n; q) = \sum_{i=q-m}^{p+q-m-1} \lambda_i \binom{n+i}{p+q}$$

og

$$(12a) \quad A^*(n; q) = \sum_{i=m+1}^{p+m} \lambda_{p+q-i} \binom{n+i}{p+q}.$$

Rækken af koefficienter i (12a), læst fra højre mod venstre, er den samme som koefficientrækken i (12), læst fra venstre mod højre:

$$(12b) \quad A^*(n; q) = \sum_{i=q-m}^{p+q-m-1} \lambda_i \binom{n+p+q-i}{p+q}.$$

Man bemærker, at antallet af koefficienter altid er lig p .

Lad os slutte afsnit med at omtale et konkret eksempel: For $K: k_1 < k_2 \leq k_3$ finder vi for $p_1 = p_2 = p_3 = 1$:

$$(12c) \quad A(n; 3) = \lambda_2 \binom{n+2}{6} + \lambda_3 \binom{n+3}{6} + \lambda_4 \binom{n+4}{6};$$

her er

$$\lambda_4 = A(2; 3) = 4, \lambda_2 = A^*(2; 3) = 2.$$

$A(n; 3)$ har hovedkoefficienten $1/2 \cdot 4 \cdot 6 = 1/48$; multiplikation af identiteten (12c) med $6!$ = 720 og sammenligning af koefficienterne til leddene af højeste grad giver $\lambda_2 + \lambda_3 + \lambda_4 = 15$. Vi må da have $\lambda_3 = 9$, hvormed

$$A(n; 3) = 2 \binom{n+2}{6} + 9 \binom{n+3}{6} + 4 \binom{n+4}{6}$$

og

$$A^*(n; 3) = 4 \binom{n+2}{6} + 9 \binom{n+3}{6} + 2 \binom{n+4}{6}.$$

Vi forlader her den almindelige teori og går over til at betragte nogle specielle tilfælde. Først skal $S_p(n)$ -polynomierne omtales, og da 2 hviler på nogle af disse polynomiers egenskaber, vil vi i 3 give en fremstilling, der er logisk afhængig af 2.

3. Potenssummerne $S_p(n)$. Man kender formlen

$$S_1(n) = \sum_{a=1}^n a = \binom{n+1}{2},$$

og en simpel omskrivning af

$$S_2(n) = \sum_{a=1}^n a^2 = \frac{1}{3} n(n+1)(2n+1)$$

giver

$$S_2(n) = \binom{n+1}{3} + \binom{n+2}{3}.$$

Vi vil finde tilsvarende formler for større p .²

Lad i det følgende k_i^p betegne talkoefficienter med $i = 1, 2, \dots, p$. Vi betragter formelt

$$(13) \quad S_p(n) = \sum_{i=1}^p k_i^p \binom{n+i}{p+1}.$$

Vor første opgave er da at vise, at skrivemåden (13) er mulig og entydig.

Af (13) fås

$$(14) \quad \sum_{i=1}^p k_i^p \binom{n+i}{p+1} - \sum_{i=1}^p k_i^p \binom{n-1+i}{p+1} = n^p.$$

Da

$$\binom{n+i}{p+1} - \binom{n-1+i}{p+1} = \binom{n-1+i}{p},$$

giver (14)

$$(15) \quad \sum_{i=1}^p k_i^p \binom{n-1+i}{p} = n^p;$$

indsettes heri efter hinanden værdierne $n = 1, 2, \dots, p$, fås ligningssystemet

$$(15^*) \quad \begin{cases} k_p^p \binom{p}{p} & = 1^p \\ k_p^p \binom{p+1}{p} + k_{p-1}^p \binom{p}{p} & = 2^p \\ \dots & \dots \\ k_p^p \binom{2p-1}{p} + k_{p-1}^p \binom{2p-2}{p} + k_{p-2}^p \binom{2p-3}{p} + \dots + k_1^p \binom{p}{p} & = p^p. \end{cases}$$

² Disse formler er først angivet af Worpitzky [7]. De er også bevist af Piza [5]. Andre formler for potenssummerne er nylig angivet af J. Lohne i dette tidsskrift [3].

Her er p ligninger med p ubekendte; koefficientdeterminantens værdi er 1, hvorfor ligningssystemet har netop eet sæt løsninger. Dette viser, at udtryksmåden (13) er entydig, ifald den er mulig. Lad derfor k_i^p , $i = 1, 2, \dots, p$, i det følgende være de ved (15*) bestemte tal.

Følge (15*) gælder (15) for $n = 1, 2, \dots, p$; ved direkte indsætning ses den også at være rigtig for $n = 0$. Da begge sider af (15) er polynomier i n af højst p 'te grad, må denne ligning derfor være en identitet. Nu er (15) ensbetydende med (14); endvidere fører addition af ligningerne (14) for det benyttede n og alle mindre, hele positive værdier tilbage til (13), således at også denne sidste ligning må være gyldig for alle hele, positive n .

Herved er muligheden og entydigheden af (13) bevist. Tilbage står at beregne koefficienterne; inden dette sker, vil vi dog vise to egenskaber ved disse.

Efter det netop sagte er begge sider af (15) polynomier i n af netop p 'te grad; multiplikation af denne identitet med $p!$ og sammenligning af koefficienterne til leddene af højeste grad giver

$$(16) \quad \sum_{i=1}^p k_i^p = p!.$$

Endvidere gælder

$$(17) \quad k_i^p = k_{p+1-i}^p.$$

Efter det i 1 sagte er (17) en følge af den allerede nævnte relation

$$(9) \quad S_p(n-1) = (-1)^{p+1} S_p(-n),$$

som vi derfor vil bevise nu. Af (14) findes

$$S_p(n) - S_p(n-1) = n^p,$$

og denne ligning må gælde for alle n . Sættes specielt $n = 1$, fås $S_p(0) = 0$, og $n = 0$ giver derpå, at også $S_p(-1) = 0$. Indsættes efter hinanden værdierne $-1, -2, \dots, -n+1$, og adderes de fremkomne ligninger, findes

$$-S_p(-n) = \sum_{k=1}^{n-1} (-k)^p = (-1)^p \sum_{k=1}^{n-1} k^p = (-1)^p S_p(n-1),$$

der er ensbetydende med (9).

Da $S_p(n) > 0$ for alle hele, positive n , så følger af (9), at $S_p(n)$ ikke kan have andre heltallige nulpunkter end 0 og -1 , hvilket allerede er indholdt som et specielt resultat i sætning 3.

Vi vil nu bevise, at koefficienten k_i^p bestemmes ved formelen

$$(18) \quad k_i^p = \sum_{j=1}^i (-1)^{i-j} j^p \binom{p+1}{i-j}.$$

Dette sker ved direkte indsættelse i systemet (15*). Den i 'te ligning i dette system kan skrives

$$k_1^p \binom{p+i-1}{i-1} + k_2^p \binom{p+i-2}{i-2} + \dots + k_{i-1}^p \binom{p+1}{1} + k_i^p \binom{p}{0} = ip,$$

eller, på kortere form:

$$\sum_{r=0}^{i-1} k_{i-r}^p \binom{p+r}{r} = ip.$$

Indføres her k_{i-r}^p fra (18), fås

$$\sum_{r=0}^{i-1} \sum_{j=1}^{i-r} (-1)^{i-r-j} j^p \binom{p+1}{i-r-j} \binom{p+r}{r} = ip.$$

Denne ligning skal altså vises at være rigtig. Ombytning af summationernes rækkefølge giver

$$(19) \quad \sum_{j=1}^i (-1)^{i-j} j^p \sum_{r=0}^{i-j} (-1)^r \binom{p+1}{i-j-r} \binom{p+r}{r} = ip.$$

For at godtgøre dette betragter vi identiteten

$$(1+x)^{p+1}(1+x)^{-p-1} = 1,$$

der for $|x| < 1$ kan skrives

$$\sum_{q=0}^{\infty} \binom{p+1}{q} x^q \cdot \sum_{r=0}^{\infty} (-1)^r \binom{p+r}{r} x^r = 1.$$

Søges her koefficienten til x^n på begge sider af lighedstegnet, fås

$$\sum_{r=0}^n (-1)^r \binom{p+1}{n-r} \binom{p+r}{r} = \begin{cases} 0 & \text{for } n > 0 \\ 1 & \text{for } n = 0. \end{cases}$$

Med benyttelse heraf er rigtigheden af (19) — og dermed også af (18) — klar.

Af (18) kan alle koefficienter k_i^p beregnes. Specielt ses — med benyttelse af (17) —, at for alle p er $k_1^p = k_p^p = 1$. For de øvrige værdier af i gælder relationen

$$(20) \quad k_i^p = (p+1-i)k_{i-1}^p + ik_{i-1}^{p-1}, \quad 2 \leq i \leq p-1.$$

Dette indses, når man for de to k 'er på højre side indsætter de ved (18) bestemte værdier og reducerer; man får da netop udtrykket (18) for k_i^p . Reduktionens detaljer forbigås her.

Det ses, at (20) medfører, at alle koefficienterne k_i^p er positive. Det bemærkes iøvrigt, at hvis vi definitionsmaessigt sætter $k_0^p = k_{p-1}^p = 0$, så gælder (20) også for $i = 1$ og $i = p$.

Ved hjælp af (20) kan man angive en simple beregningsmåde for koefficienterne k_p^2 , idet disse stilles op i et skema analogt med Pascals trekant; tallene i enhver række svarer til en bestemt p -værdi, som er anført helt ude til højre. Det i 'te tal i den p 'te række er k_p^2 . Skemaet betyder således for eksempel for $p=5$, at

$$\sum_{a=1}^n a^5 = \binom{n+1}{6} + 26 \binom{n+2}{6} + 66 \binom{n+3}{6} + 26 \binom{n+4}{6} + \binom{n+5}{6}.$$

1460

		1	1	1	2	3		p
			1	1	1	1	3	1
				1	4	1	4	2
				1	11	11	1	3
				1	26	66	26	4
				1	57	302	302	5
				1	120	1191	302	6
				1	247	4293	57	7
				1	4293	15619	1	8
				1	15619	4293	1	8
				1	4293	15619	1	7
				1	120	1191	120	6
				1	57	302	57	5
				1	26	66	26	4
				1	11	11	1	3
				1	4	4	1	2
				1	1	1	1	1
				1	1	1	1	1

Umiddelbart uden for selve koefficienttrekanten er til begge sider anbragt tal 1, 2, ...; disse tal skal være koordinater for de søjler, der udgaaende fra ethvert tal går skråt nedad til højre, resp. venstre. Koordinaten til en sådan søjle er p -værdien for det østtal, der står øverst i søjlen. Hvert tal i skemaet får derved to koordinater; tallet k_p^2 står i den p 'te række som nr. i fra venstre og får derfor koordinaterne $(p+1-i, i)$. F. eks. har $k_5^2 = 120$ (i skemaets venstre halvdel) koordinaterne $(6, 2)$, medens $k_6^2 = 120$ (i skemaets højre halvdel) har koordinaterne $(2, 6)$.

Formel (20) giver en simpel opbygningsregel for tabellen: hvert indre k_p^2 kan findes ud fra de to nærmeste tal i rækken ovenfor, idet hvert af disse tal ganges med den fælles koordinat til tallet selv og k_p^2 , hvorefter de to produkter adderes. Til eks. er

$$k_5^2 = 15 \cdot 6 \cdot 19 = 5 \cdot 1191 + 4 \cdot 2416.$$

Metoden giver således ret nemt koefficienterne for selv forholdsvis store værdier af p .³

³ Ifølge [6] og [7] har allerede Euler betragtet de tal, der her er betegnet k_p^2 . Ifølge [5] har prof. Øystein Ore foreslået betegnelsen »Kummer-tal« for disse koefficienter, fordi Kummer har arbejdet en del med dem. Både Woritzky og Piza angiver den her gengivne rekursionsformel (20).

4. Polynomiet $\prod_{k=1}^n (x+k)$. Vi betragter polynomiet

$$\prod_{k=1}^n (x+k) = \sum_{q=0}^n L_q(n) x^{n-q};$$

da er for $q \geq 1$

$$(21) \quad L_q(n) = \sum_K k_1 k_2 \dots k_q,$$

hvor der i K kun forekommer rene ulighedstegn. Det følger da af den almindelige teori i 2, at $L_q(n)$ er et polynomium i n , og at dette polynomium har graden $2q$ og hovedkoefficienten $1/(2q)!!$.⁴

Antallet m af ulighedstegn i summationsforskriften K er lig $q-1$; vi ved da, at $q-1, q-2, \dots, 0, -1$ er samtlige heltallige nulpunkter i $L_q(n)$. Af den almindelige teori følger endvidere, at der findes entydigt bestemte koefficienter h_q^i , således at der gælder identiteten

$$(22) \quad L_q(n) = \sum_{i=1}^q h_q^i \binom{n+i}{2q}.$$

Indsættes nu efter hinanden værdierne $q, q+1, \dots, 2q-1$ for n i (22), fremkommer følgende ligningssystem:

$$(22^*) \quad \begin{cases} h_q^q \binom{2q}{2q} \\ h_q^q \binom{2q+1}{2q} + h_{q-1}^q \binom{2q}{2q} \\ \dots \\ h_q^q \binom{3q-1}{2q} + h_{q-1}^q \binom{3q-2}{2q} + \dots + h_1^q \binom{2q}{2q} \end{cases} = L_q(q+1)$$

Ved sammenligning af (22*) med ligningssystemet (15*) og dets løsning ser man, at der må gælde

$$(23) \quad h_{q-i}^q = \sum_{j=0}^i (-1)^{i-j} \binom{2q+1}{i-j} L_q(q+j).$$

Vi kan også her skrive koefficienterne op i et skema analogt med Pascals trekant; det i 'te tal i den q 'te række er h_q^i .

⁴ Man har definitionsmassigt $(2n)!! = 2 \cdot 4 \cdot 6 \cdot \dots \cdot (2n-2) \cdot 2n$ og $(2n-1)!! = 1 \cdot 3 \cdot 5 \cdot \dots \cdot (2n-3)(2n-1)$. (Se f. eks. I. P. Natanson: Konstruktive Funktionentheorie, p. 9, Berlin 1955.)

hvor koefficienterne k_i^p er tallene i den q 'te række i den anførte koefficient-triangel.⁵

5. Bernoullis tal. De foran anførte eksempler på forskellige klasser af polynomier kan suppleres med flere; jeg skal dog afstå derfra, da disse eksempler skont interessante i sig selv, i deres behandling ikke afviger ret meget fra det allerede sagte.

Inddeltid kan de metoder, der er anvendt i det foregående, også benyttes til at finde formler af helt andre typer. Man kan således finde adskillige eksplicite formler for Bernoullis tal B_p , på den måde, at man udtrykker Bernoullis polynomium $B_p(n)$ ved et passende system af lineært uafhængige polynomier, hvorefter det konstante led opsøges.

Vi vil her nøjes med at vise, hvorledes B_p kan udtrykkes ved koefficienterne k_i^p ; med principielt samme metoder kan man imidlertid udtrykke B_p ved polynomierne $L_q(n)$ eller ved tallene k_i^p .

$B_p(n)$ er entydigt bestemt ved at skulle have graden p og tilfredsstille betingelserne [1, p. 173]

$$B_p(x+1) - B_p(x) = px^{p-1}, \quad p = 0, 1, 2, \dots,$$

og $B_r(x) = {}^r B_{r-1}(x)$, $r = 1, 2, \dots$.

B_p defineres som det konstante led i $B_p(n)$.

Som følge af de opstillede betingelser for $B_p(n)$ må der gælde

$$B_{p+1}(n+1) = (p+1)S_p(n) + B_{p+1};$$

ved differentiation heraf finder man

$$B_{p+1}(n+1) = (p+1)S'_p(n),$$

hvoraf

$$(p+1)B_p(0) = (p+1)S'_p(-1),$$

d. v. s.

$$B_p = S'_p(-1).$$

Nu er

$$S'_p(n) = \sum_{i=1}^p k_i^p \frac{d}{dn} \binom{n+i}{p+1}$$

og derfor

$$S'_p(-1) = \sum_{i=1}^p k_i^p \frac{(i-1)!(p+1-i)!}{(p+1)!} (-1)^{p+1-i} = \frac{1}{p+1} \sum_{i=1}^p (-1)^{p+1-i} \frac{k_i^p}{\binom{p}{i-1}}$$

eller, når i ombyttes med $p+1-i$:

⁵ Worpitzky har også betragtet tallene k_i^p ; han angiver ikke rekursionsformlen for dem, men siger blot, at en sådan kan findes.

$$B_p = \frac{1}{p+1} \sum_{i=1}^p (-1)^i \frac{k_i^p}{\binom{p}{i}}.$$

Indføres heri udtrykket (18) for k_i^p , finder man

$$B_p = \frac{1}{p+1} \sum_{i=1}^p \sum_{j=1}^i (-1)^j j^p \frac{\binom{p+1}{i-j}}{\binom{p}{i}}.$$

LITTERATUR

- [1] ANDERSEN—BOHR—PETERSEN: *Lærebog i matematisk analyse*, IV. København 194.
- [2] C. CARATHÉODORY: *Funktionentheorie*. Basel 1950.
- [3] J. LOHNE: *Potenzsummen av de naturlige tall*. NMT 6 (1958), pp. 155–158. Småsn. og det følgende tillæg af R. Tambs Lyche, pp. 159–161.
- [4] N. E. NORLUND: *Om Bernoulli-polynomierne*. Mat. Tidsskr. B, 1919, pp. 33–48.
- [5] P. A. PIZA: *Kummer numbers*. Mathematics Magazine 21 (1948), pp. 257–261. (Pascoim Calif.)
- [6] L. SAARSCHÜTZ: *Vorlesungen über die Bernoullischen Zahlen*. Berlin 1893.
- [7] J. WOPRITZKY: *Studien über die Bernoullischen und Eulerschen Zahlen*. Journal für die r. u. a. Math. 94 (1883), pp. 203–231 (Crelles Journal).

⁶ Denne formel er angivet af Worpitzky, som også viser andre formler for B_p af lignende karakter.

ETT NORDISKT SYMPOSIUM

över användningen av matematikmaskiner (operationsanalys, databehandling, tekniska problem) med huvudvikt på siffermaskiner anordnas i Karlskrona av Matematikmaskinnämnden och Kungl. Örlogsmannasällskapet den 14–15 maj 1959. Ett antal föreläsare har inbjudits att hålla föredrag av översiktskaraktär. Symposiet omfattar även en avdelning föredrag inriktade på speciella problem.

I samband med symposiet arrangeras en utställning av utrustning på matematikmaskinområdet. Utfärder samt särskilt damprogram kommer också att anordnas. Program med anmälningblankett utsändes omkring den 10 mars. Närmare informationer lämnas av byråchef G. Hävermark, Matematikmaskinnämnden, Box 6131, Stockholm 6, tel. 23 55 90, eller kommandörkapten Y. Rollof, Örlogsvärvet, Karlskrona, tel. 19440.

INTERNATIONELLA MATEMATIKERKONGRESSEN 1962

Svenska Nationalkommittén för matematik och Svenska Matematikersamfundet har utsänt detta upprop:

To mathematicians of all countries.

The Swedish National Committee of Mathematics and the Swedish Mathematical Society have the honour of inviting you to the next international congress of mathematicians, to be held in Stockholm during the summer of 1962.

We will do our best to make the congress scientifically successful and enjoyable, hoping that it will stimulate the interaction between mathematicians in different fields and countries.

SUMMARY IN ENGLISH

OVE J. MUNCH: *Sums of products of powers.* (Danish.)

The author considers sums of the form

$$A(n; q) = \sum_K^n k_1^{p_1} k_2^{p_2} \dots k_q^{p_q}, \quad p_1 + p_2 + \dots + p_q = p,$$

where always $1 \leq k_i \leq n$, and where K denotes a rule of summation of the type $k_1 (\leq) k_2 (\leq) \dots (\leq) k_q$, including m pure inequalities. It is shown that $A(n; q)$ is a polynomial in n of degree $p + q$, with zeros $m, m - 1, \dots, m - q$ (and only these integer zeros), and with the leading coefficient

$$\prod_{v=1}^q \left(v + \sum_{i=1}^v p_i \right)^{-1}.$$

If K^* denotes the rule of summation resulting from K by interchanging the signs $<$ and $\leq$, and if $A^*(n; q)$ is the corresponding sum, then

$$A(n - 1; q) = (-1)^{p+q} A^*(-n; q).$$

The two sums can be represented in terms of binomial coefficients:

$$A(n; q) = \sum_{i=q-m}^{p+q-m-1} \lambda_i \binom{n+i}{p+q}, \quad A^*(n; q) = \sum_{i=m+1}^{p+m} \lambda_{p+q-i} \binom{n+i}{p+q},$$

where each sum contains p terms.

As applications of the general theory, the author gives new proofs of some results of Worpitzky concerning the sums

$$S_p(n) = \sum_{k=1}^n k^p = \sum_{i=1}^p k_i^p \binom{n+i}{p+1}, \quad L_p(n) = \sum_K^n k_1 k_2 \dots k_q = \sum_{i=1}^q h_i^q \binom{n+i}{2q},$$

where K contains only pure inequalities. The coefficients satisfy the following relations:

$$k_i^p = k_{p+1-i}^p; \quad k_1^p = k_p^p = 1; \quad k_i^p = (p+1-i)k_{i-1}^{p-1} + ik_{i-1}^{p-1}, \quad 2 \leq i \leq p-1$$

$$h_1^q = 1, \quad h_q^q = q!; \quad h_{q-i}^q = (q+i)h_{q-i-1}^{q-1} + (q-i)h_{q-i-1}^{q-1}, \quad 2 \leq i \leq q-1.$$

The recurrence formulas give rise to a simple calculation of the coefficients, in analogy with Pascal's triangle.

It is finally shown that the Bernoulli numbers B_ν can be expressed as

$$B_\nu = \frac{1}{\nu+1} \sum_{i=1}^{\nu} \sum_{j=1}^i (-1)^j j^\nu \frac{\binom{\nu+1}{i-j}}{\binom{\nu}{i}}.$$

VIGGO BRUN: *An application of a "carpenter's curve" to Simpson formulas.* (English.)

A "carpenter's curve" is defined by cutting off corners of a polygon in a suitable manner, cf. figs. 1-2 p. 21. A simple formula for the area enclosed in such a curve is derived. The result is used for approximate integration by three and four *non-equidistant* ordinates, leading to new proofs of formulas given earlier by the author and by Selmer.—A "carpenter's surface" resulting from a polyhedron is also defined.

ERNST S. SELMER: *A note on the preceding paper by V. Brun.* (English.)

It is shown that two of Brun's approximate integration formulas are immediate consequences of another method which has earlier been used by the author.

FR. FABRICIUS-BJERRE: *On linearly-monotone elementary curves.* (Danish.)

Given an oriented plane curve AB and a line l , which have the points $P_1, P_2, \dots, P_m$ in common. The curve AB is called linearly-monotone if, for every line l , the points $P_1, P_2, \dots, P_m$ are placed in the same order on the curve as on the line. A linearly-monotone curve has no double point but there may be inflectional and cuspidal points. No part of the curve may be a spiral.

M. Barner has called a curve strongly-convex at a point P if there exists a line through P , different from the tangent, which has no other point than P in common with the curve.

The main theorem of the article says that a curve which is composed of a finite number of convex arcs (an elementary curve), is linearly-monotone if and only if the curve is strongly-convex at every ordinary point.